

1) *Eventuelt: Anden (sidste) Behandling af:*
Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende
Danmarks Tiltræden af Folkenes For-
bund.

2) *Første Behandling af:*
Forslag til Lov om Ægteskab.

Mødet hævet Kl. 3³².

64de Møde.

Torsdag den 4. Marts Kl. 3³⁵.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden (sidste) Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Danmarks Tiltræden af Folkenes Forbund.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1177).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til, at Sagen tages til Behandling i dette Møde. Hvis ingen Indsigelse fremkommer, betragter jeg dette Samtykke som givet. (Ophold). Det er givet.

Forslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Forslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 42 Stemmer.

Formanden: Da Forslaget til Rigsdagsbeslutning hermed er vedtaget ligegyldende af begge Ting, vil der nu blive givet Udenrigsministeren Meddelelse om denne Vedtagelse.

Dernæst foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ægteskab.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 259).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Zahle): Jeg skal have den Ære til det høje Ting at anbefale Forslag til Lov om Ægteskab, saaledes som dette er vedtaget af det høje Folketing. Naar dette Forslag sammen med Lovforslaget om Kvinders Adgang til Embeder, som nu er i Fællesudvalg, er gennemført, vil Kvindernes Stilling i Danmark, forsaa vidt den beror paa Lovgivningen, være lige med Mandens. Da vil efter Lovgivningen Mand og Kvinde have lige Ret i Danmark. Det er jo ogsaa kun en naturlig Følge af, at Kvinder har faaet først kommunal Valgret og derefter ved Grundloven af 5. Juni 1915 politisk Valgret. Det maatte føre efter sig Kvindernes fulde Ligestillethed med Manden.

Det Forslag, som jeg har den Ære at forelægge for det høje Ting, og som er vedtaget af det høje Folketing, kommer til Rigsdagen med den Vægt, det faar ved, at det er udarbejdet af den skandinaviske Kommission, hvis udmærkede Arbejder allerede har bragt adskillige betydningsfulde Resultater i den skandinaviske Lovgivning. Forslaget begynder med i Kapitel I at træffe Bestemmelse om Forlovelse, og det begynder saaledes: „Hæves en Forlovelse...“, altsaa en ganske negativ Bestemmelse, svarende til Begyndelsesordene i Straffeloven af 10. Februar 1866: „Ingen kan straffes efter denne Lov...“, hvilket man dog ikke maa misforstaa derhen, at ingen kan straffes her i Danmark, man kan nemlig straffes, saa snart man har overtraadt en af de efterfølgende Bestemmelser, og de er jo talrige. Saaledes vender det negative sig til det positive, og det gør det ogsaa her. Det negative Udtryk, som Lovforslaget begynder med, er egentlig kun et Udtryk for den Tanke, at hvilken Retsforfølgning man end skal anstille i Anledning af et Brud, der er sket mellem to forlovede, skal den ikke i noget Tilfælde gaa ud paa at fremtvinge et Ægteskab. Et fremtvunget Ægteskab er nemlig en Modsigelse, idet Ægteskabets hele etiske Betydning beror paa, at det er et frivilligt Forhold mellem to Personer. Hvis imidlertid en